Caus. bestreichen. **वि** zerbrechen, *Caus.* zerstreuen, umrühren, erschüttern, öffnen, vernichten. **सम्** zerreiben. *Caus.* umrühren, berühren, sammeln; *p.p.* **संघट्टित** zusammengelegt.

घट्ट *m.* Anstofs; Landungsplatz. **°जीविन्** *m.* Fährmann.

घट्टन *n.* das Anstofsen, das Umrühren, die Berührung.

घण्टा *u.* **घण्टिका** *f.* Glocke, Glöckchen.

घण्टाकर्ण *m. N. eines Râkshasa.*

घण्टापथ *m.* Hauptstrafse; *T. eines Commentars.*

घण्टारव *u.* **°राव** *m.* Glockenlaut.

घण्टावन्त् mit einer Glocke versehen.

घण्टिक *m.* Alligator.

घण्टिन् = **घण्टावन्त्**.

घन schlagend, fest, hart, dicht, ununterbrochen, dunkel, tief (*Ton*), voll von (—°). *m.* das Erschlagen, Vernichten; der Töter, Vernichter; Masse, Klumpen, Haufe (—° nichts als —); Wolke.

घनकाल *m.* Wolken-, *d. i.* Regenzeit.

घनता *f.* Dicke, Dichtigkeit (*auch* **°त्व** *n.*); Zustand einer Wolke.

घनतामस tiefdunkel.

घनपद्वी *u.* **घनवीथि** *f.* Luftraum (*eig.* Wolkenweg).

घनसमय *m.* = **घनकाल**.

घनसार fest, stark; *m.* Kampfer.

घनाघन gern schlagend, streitlustig.

घनात्यय *u.* **घनान्त** *m.* Herbst (*eig.* Wolkenende).

घनी कर् dick machen; **°भू** -werden.

घर्, जिघर्ति beträufeln; *p.p.* **घृत** *s. auch bes.* **अभि, आ** *u.* **वि** *dass.*

घरट्ट *u.* **°क** *m.* Handmühle.

घर्घर rasselnd.

घर्घरिका *f.* Glöckchen.

घर्म *m.* Glut, Hitze; Kessel, heifser Trank.

घर्मकाल *m.* die heifse Jahreszeit.

घर्मच्छेद *m.* das Aufhören der Hitze; die Regenzeit.

घर्मजल *u.* **घर्मतोय** *n.* Schweifs.

घर्मदीधिति, घर्मद्युति, °भानु *u.* **°रश्मि** *m.* Sonne (*eig.* Heifsstrahler).

घर्मवन्त् glühend, heifs.

घर्मवारि *n.* Schweifs.

घर्मांशु *m.* Sonne.

घर्मान्त *m.* = **घर्मच्छेद**.

घार्माम्बु *u.* **घर्माम्भस्** *n.* Schweifs.

घर्मित erhitzt.

घर्मिन् heifs kochend (*act.*).

घर्मोदक *n.* = **घर्माम्बु**.

घर्म्य zum Erhitzen *o.* Kochen dienend.

घर्ष्, घर्षति reiben; *Med.* sich reiben. *p.p.* **घृष्ट** gerieben, wund. **सम्** zerreiben; *Pass.* sich an einander reiben, wetteifern. (**अन्योन्यसंघर्षित** mit einander in Streit geraten*).

घर्ष *m.* Reibung, Zusammenstofs.

घर्षण *n.* das Reiben, Zerreiben, Einreiben.

घस् (*Praes. fehlt*) fressen, verzehren, essen.

घस *m.* Fresser (*Name von Dämonen*).

घसन *n.* das Fressen.

घसि *m.* Nahrung.

घस्मर *u.* **घस्वर** gefräfsig.

घात tötend (—°); *m.* Schlag, Tötung, Vernichtung.

घातक *f.* **ई** tötend, vernichtend; *m.* Mörder.

घातन *n.* Totschlag, Mord; *f.* **ई** Art Keule.

घातय्, °यति (**°यते**) strafen, schlagen, töten (lassen), vernichten. **वि** schlagen, quälen, plagen, hemmen.

घातिन् = **घातक**.

घातुक erschlagend; schädigend.

घात्य zu töten, zu vernichten.

घास *u.* **घासि** *m.* Futter, Nahrung.

घुण *u.* **°कीटक** *m.* Holzwurm.

घुणाक्षर *m.* ein seltener Zufall (*eig.* Holzwurm-Buchstabe).

घुष्, घोषति (**°ते**) tönen, erschallen, durchtönen, ausrufen. *p.p.* **घुष्ट** tönend, *Caus.* **घोषयति** ausrufen, verkünden (lassen). **आ** laut ausrufen, verkünden, preisen.

घूक *m.* Eule.

घूर्ण्, घूर्णति, °ते schwanken, zucken; *p.p.* **घूर्णित**. — **वि** rollen, sich wälzen.

घूर्ण wankend, schwankend.

घूर्णन *n.*, **आ** *f.* das Wanken, Schwanken.